

MHB 1836

HÍRADÓ

könyvtári

A FŐVÁROSI SZABÓ ERVIN KÖNYVTÁR DOLGOZÓINAK TÁJÉKOZTATÓJA

XXXII. ÉVFOLYAM

2. SZÁM

1988. FEBRUÁR

Szerkesztő bizottság:

Tverdota Miklósné *elnök*
Katsányi Sándor *felelős szerkesztő*
Aknay Tibor, Bardócz Antalné,
Csányi Szilveszter, Csoma Mihályné,
Friedrich Lajosné, Sántháné Antal Sára,
Weisz Sándorné

Felelős kiadó: Kiss Jenő főigazgató

Megjelenik havonta

Ára: 2.50 Ft

Előfizetési díj egy évre: 30.- Ft

Készült a FSZEK sokszorosítójában

Táskaszám

88/94

Eng. szám: III/UHB//30/1981

ISSN 0139-1917

ÚJRA NAPIRENDEN:

HÁROM ÉPÜLET A KÖZPONTI KÖNYVTÁR SZÁMÁRA

E l ő z m é n y e k

Már az ötvenes évek elején felmerült, hogy a FSZEK Központi Könyvtára számára kedvezőbb működési feltételeket szükséges teremteni. Az első elképzelés 1952-ből származik, amikor is felmerült a főépület mellett lévő kollégium (Reviczky utca 3.) igénybevétele, ami annak idején meghiúsult. Komoly formában merült fel a hetvenes években, hogy a Központi Könyvtár elhelyezési problémáinak rendezésére egyhosszú távra szóló megoldást kell találni. Pomsár János vezetésével egy építészeti kollektíva dolgozott ki először 1974-ben egy javaslatot, amelynek lényege az volt, hogy a főépületet hivatali és reprezentatív célokra kell felhasználni, a raktárak zömét a Reviczky utca 3. sz. alatt kell elhelyezni (a homlokzat megtartásával, de a belső szinteket és elrendezést a racionális raktározási követelmények szerint kialakítva), a Baross utca 18. szám alatti épületet lebontani, s a helyén nyilvános szolgálatot (szabadpolcos kölcsönözhető állomány, olvasóterem) befogadó új épületet emelni. Ez a terv azonban nem jelentett megnyugtató megoldást, ezért a Fővárosi Tanács megbízása alapján az építészeti kollektíva további javaslatokat dolgozott ki.

1978-ban négy változatot ajánlottak a Központi Könyvtár elhelyezésére a város kö-

vetkező pontjain: Kálvin tér, Őrs vezér tere, Mártírok útja, óbudai városközpont. Megjegyzendő, hogy a Kálvin-téri és az Őrs-vezér-téri változat továbbra is számolt volna a jelenlegi főépülettel reprezentatív célokra, s a lebontani javasolt Baross utca 18. szám alatti épület helyén építette volna fel a műhelyeket, bibliobuszgarázst, duplumraktárakat és a hálózati valamint propagandaosztály irodáit befogadó szolgáltató házat.

1979-ben újabb tanulmányterv készült, most már csak két alternatívára (Óbuda és a Mártírok útja kiesett). A Kálvin téri változat az 1978-asnál kisebb épülettel számolt a Múzeum utca és az Üllői út között fekvő két telken, továbbra is megtartotta az egyes különgyűjtemények számára a jelenlegi főépületet, viszont nem vette már számításba a Baross u. 18. szám alatti épületet, hanem helyette a Bökényföldi úton kívánt egy szolgáltató házat emelni.

Végül 1985-ben a Fővárosi Tanács határozata alapján ismét tervtanulmányt készített Pomsár János és Péterfia Borbála. Ez két alternatívát tartalmazott: az egyik a már ismert Kálvin-téri változat, a másik pedig az 1974-es elképzelés felújítása azzal a különbséggel, hogy az egész hálózatot szolgáló egységeket a Baross utca 24. szám alatti üres telken emelendő szolgáltató házba helyezi.

A jelenlegi adottságok

A fenti elképzelések anyagi nehézségek miatt csak a tervtanulmány szintjén maradtak, s a körülményeket ismerve a közeli, de még a távolabbi jövőben sincs kilátás realizálásukra. A Központi Könyvtár elhelyezésbeli problémái azóta csak nőttek, de megoldásukra realizistikusabb megközelítésre van szükség.

A FSZEK kezelésében van a Szabó Ervín tér 1. szám alatti főépület, s a Fővárosi Ingatlankezelő Vállalattól bérlő a Baross utca 18. szám alatti épületet. A Fővárosi Tanács határozata értelmében 1986-ban megkapta kezelésre a Reviczky utca 3. szám alatti épületet azzal, hogy 1987. december 21-ig az ELTE tanárképző főiskolai karát jelölje ki használatnak, s az épület teljes alagsorában elhelyezkedő diákotthoni konyhát és éttermet a jövőben sem kívánja felszámolni.

Így a Központi Könyvtár három, egymás mellett elhelyezkedő, de egymással össze nem függő épülettel számolhat, s ezen épületek és telkeik hasznosításával kell megoldania hosszabb távra szólóan állományait, nyilvános szolgálatait, irodáit és műhelyeit elhelyezését. A problémát nehezíti, hogy a Fővárosi Tanácsnak egyelőre nincs módjában fedezetet nyújtani még egy olyan építészeti terv elkészítésére sem, amely átfogóan kezelné mindhárom épület felújítását, összeköttetését és bennük a könyvtári funkciók elhelyezését, nemhogy a kiviteli munkákra. Ebből következően a FSZEK-nek meg kell elégednie azzal, hogy egy olyan megalapozott, de a későbbi változtatásokat megengedően rugalmas szakmai koncepciót dolgoz ki, amelynek alapján kisebb, az üzemeltetési követelmények minimumát biztosító felújítási, esetleg átalakítási munkák lépésről-lépésre, az anyagi lehetőségek függvényében végrehajthatók, mégpedig úgy, hogy illeszkedjenek egy igen távoli jövőben megvalósuló ideális elképzeléshez, illetve ne akadályozzák meg annak létrejöttét. Ezek a kisebb módosítások

azonban elengedhetetlenek ahhoz, hogy a Központi Könyvtár legalább a minimumon tartassa mind belső üzemelését, mind pedig nyilvános szolgáltatásait.

Távlati koncepció

A távlati cél az, hogy a főépület fogadja be a korszerűsített nyilvános szolgálatot, a Baross-utcai és a Reviczky-utcai épületbe kerüljenek a könyvtár működéséhez nélkülözhetetlen irodák és műhelyek (restauráló laboratórium, könyvkötészet, sokszorosító, fotólaboratórium, tmk-műhely, expediáló), a könyvtári állomány számára pedig a három épület által közrezárt udvaron épüljön meg egy új raktári tömb. Ennek a koncepciónak a kivitelezhetősége természetesen függ egy későbbi időpontban megrendelhető építészeti tanulmánytervtől (jelenleg a könyvtárnak erre sincs fedezete), s annak a tömbnek a rehabilitációs programjától, amelyben a három könyvtári épület elhelyezkedik.

A főépületnek a nyilvános szolgálat céljaira való kizárólagos igénybevétele inkább helyreállítási, semmint átalakítási munkálatokat tesz szükségessé, illetve az épületben rejlő lehetőségek kibontását. A nagytömegű látogatóforgalom érkeztetése, a

fizikailag hátrányos helyzetű személyek nehézségei a díszlépcső használatakor (nincs lift s itt aligha elhelyezhető), a könyvtári kölcsönzési-ellenőrzési pont tetemes távolsága a raktáraktól mind indokolja, hogy a jelenlegi főbejárat csak reprezentatív alkalmakkor legyen használva, s a napi forgalmat a Reviczky-utcai bejárat fogadja. (Megjegyzendő, hogy az épület korábbi tulajdonosai is ezt a megoldást választották). Ebből viszont következik, hogy a volt kocsibejárat, a csatlakozó kapualjat és a díszudvart régi fényében kell helyreállítani. Célszerűnek mutatkozik az udvar üvegtetővel való lefedése, s magában az udvarban és a hozzá csatlakozó helyiségekben elhelyezni a forgalom fogadásával és a kölcsönzési nyilvántartással-ellenőrzéssel összefüggő szolgálati pontokat, a kávéházat és az előadótermet. Akár a lefe-

dett udvar terében, akár az épület hátsó traktusában kellene elhelyezni a függőleges közlekedést szolgáló nyilvános lépcsőt és lifteket. Az első emelet szintjén alakulhatna ki az olvasóterem összefüggő gyűrűje, amelyben az olvasóhelyek mellett a csak helyben használható, szabadpolcon lévő kézikönyvek is helyet kapnának. (Ez feltételezi az I. emeleten lévő két raktári traktus és irodahelyiségek felszámolását.) A II. emeleten lévő raktárak helyén lenne kialakítható a szabadpolcos kölcsönzési állományt befogadó nyilvános tér (ez a Baross-utcai fronton lévő I. emeleti díszterem légtere miatt nem lehet teljes gyűrű). Feltétlenül meg kell vizsgálni, hogy a padlástérben lenne-e mód a szabadpolcos kölcsönzési állomány számára egy újabb gyűrű kialakítására. A könyvtárossi munkahelyek közül egyedül az igazgatóság és a nyilvános szolgálat irodái kerülnének a főépületbe.

A Reviczky-utcai és a Baross utcai épület fogadná be az irodákat és a műhelyeket. Jövőbeli elhelyezésük több tényező függvénye; e tényezők alakulását jelenleg még nem lehet előre látni. Egy azonban lényeges követelmény a könyvtári üzemszervezés szempontjából: feltétlenül szükség van a két épület szerves csatlakoztatására a főépülethez, mégpedig lehetőleg több szinten és több ponton.

A Baross-utcai épület (amelyet a korábbi tervek lebontásra ítélték) értékei és utcafépítési jelentősége miatt a tömbrehabilitációs tervek szerint megtartásra érdemes. Felmerült azonban, hogy éppen az utcafépítési érdekében az épületet egy emelettel és egy teljes értékű szintként használható padlástérrel meg kellene emelni, s földszintjén visszaállítani az I. emeleti ablakiosztásnak megfelelő eredeti állapotot a jelenlegi kirakatportálok helyett. Egy ilyen fajta átépítés lehetővé tenné, hogy az irodák zöme és a műhelyek fele ebben az épületben helyezkedjenek el, s a Reviczky-utcai épület I. és II. emeletét a későbbiek so-

rán a főépület nyilvános szolgálati tereinek esetleges bővítmenyeként vehessük számításba. A Reviczky-utcai épület három szintjét egyelőre mint irodákat és műhelyeket befogadó területet kell figyelembe venni.

A távlatilag tervezett raktári tömb az épületek udvarán valójában midnen későbbi rekonstrukció alapvető feltétele: csakis ennek elkészültével lehet a főépületet teljes egészében nyilvános szolgálati célokra átadni. Kérdés azonban, hogy lehetséges-e mintegy egymillió kötetet befogadó, hagyományos raktározás esetén 5000 m²-es, tömör raktározás esetén 2500 m²-es összapterületű épületszárnyat itt elhelyezni. Ha ez nem megoldható, akkor a főépületben és a Reviczky-utcai épületben kell pótlólagos raktári tereket kihasítani, ami mindenképpen a könyvtári funkcionálás rovására menne, de ugyanakkor e két épület jellegétől is idegen lenne.

A Központi Könyvtár épületkomplexumának szolgálati és teherbejárata a Baross-utcáról nyílna. Szolgálati célú személyforgalom megengedhető lenne a Reviczky-utcai épületen keresztül is.

/Folytatjuk./

Papp István

*Szeretettel köszöntjük
nődolgozóinkat!*

/A gazdagréti családi könyvtár/

XI. kerület, a főváros egyik legnagyobb lélekszámú kerülete. Nagy lakótelepei, a lágymányosi, kelenföldi, fehérvári úti, örmezei mellett egy új épül az M 7-es től nem messze: a gazdagréti lakótelep. Az első lakásokat 1983-ban adták át. Az építkezések befejezésekor számuk kb. 5000 lesz. A zömében OTP öröklakásokba fiatal családok költöztek, akiknek ez az első otthonuk.

A négy és tíz emeletes épületeket az ismert sorrendben - és időcsúszással - követte az orvosi rendelő, ABC, óvoda, iskola - s szerencsés kivételként hazai lakótelepeink között - az első lakók beköltözésével szinte egyidőben - Községi Televízió és Községi Ház is elkezdte működését. A kulturális intézmények száma 1987. augusztusától tovább nőtt: megnyitottuk a könyvtárat.

Egy kolléga levele

Előrebocsátom: meggyőződéses híve vagyok annak a koncepciónak, amely közművelődési könyvtárainkat a könyvtáros könyvtárból a használó könyvtárává kívánja átalakítani. Így a gazdagréti ún. "családi" könyvtár a maga nem hagyományos témacsoportos elrendezésével elvileg nagyon szimpatikus számomra. Alábbi megjegyzéseim mégsem nélkülözik a kritikát: olyan nyilvános töprengésnek szánom őket, amelyek - természetesen fenntartva a tévedés jogát - az alapján helyesnek érzett koncepció gyakorlati megvalósulásának jobbítását célozzák.

Első és leglényegesebbnek érzett megjegyzésem: attól, hogy az ETO helyett magunk találunk ki egy új, az egészet /mintegy 20 ezer kötetes/ állományt felölelő, még mindig meglehetősen bonyolult szakrendet, még nem biztos, hogy valóban a használó könyvtárat hoztuk létre.

Példával élek: van a könyvtárban egy részleg, amely a "Társadalmi körkép" címet viseli. Ezen belül találunk egy "alosztályt" /"Te meg én" elnevezéssel/, s ezen belül több alcsoportot, amelyek közül az egyik - "Szerelmes éveink" címen - a szerelmes regényeket kínálja. A könyvtár dolgozóinak használó-centrikus attitűdjét jelzi, hogy végeztek /és még végezni is fognak/ kölcsönzési felméréseket. Ezek egyértelműen igazolják, hogy a kétszeres alárendelésbe szorított szerelmes-könyvek a legnépszerűbbek az egész "főosztályból". /Ugyanígy a "Múltunk" kategóriából a háborús regények, a "Szórakoztató könyvek" közül a krimik alcsoportja, és a "Tudomány és technika világa" részlegben a számítástechnikával, számítógépekkel kapcsolatos kiadványok messze a legkelendőbbek./

Úgy vélem, hogy a legnépszerűbb témacsoportok érdemelnék a valódi, egymásnak mellérendelt kiemelés, amit az elhelyezéssel és a feliratozással egyaránt jobban kellene hangsúlyozni. Szerintem egy 20 ezer kötetes, tematikusan széleskörű állományt amúgy sem lehet teljes egészében kiemelni: vagy fenn kell tartani a kiemelt állományrészek mellett - háttérállományként - a kevésbé népszerű témakörök hagyományos elrendezésű csoportját, vagy - bízva a legközelebbi "kétfedeles" könyvtárban és a KESZ-ben - ezt a háttérállományt teljes mértékben mellőzni kellene. Gazdagrét esetében a magam részéről az első megoldás felé hajlanék. Vagyis el tudnék képzelni egy olyan "családi könyvtárt", amely egyúttal egy kicsit "kétfedeles" is. Annyiban különbözne egy valódi "kétfedelestől", hogy míg az utóbbiban a kiemelt témacsoportos és a hagyományos elrendezésű állomány aránya - tegyük fel - egyharmad a kétharmadhoz, addig egy nagyobb és igényesebb "családi" könyvtárban épp fordítva lehetne: az állomány kétharmadát kínálhatnánk újszerű, használócentrikus témacsoportokban, s egyharmadát hagyományos elrendezésben.

Egyébként bármely megoldást választanánk /beleértve a jelenlegi rend fenntartását is/, futó benyomásaim alapján úgy vélem, hogy a kézikönyvtár gazdagítása, a kölcsönözhető állomány pedig - az első évi tapasztalatok és a felmérési adatok higgadt kiértékelése után - némi rostálással szorul.

Szívesen látnék ebben az egyébként esztétikus könyvtári belső térben többszínű, többnyelvű és a környezetből jobban kiemelkedő feliratokat. Úgy vélem továbbá, hogy egy lakótelepi - családi könyvtárnak a nyitottságához az is hozzátartozik, hogy hétvégi nyitvatartása ne korlátozódjék péntek kora délutánra.

Nem igazságos talán, hogy ami nagyon tetszett, azt csak a végén és érintőlegesen említem meg. Tetszett a könyvtárosok lelkes újító és kísérletező kedve, amellyel új rendet vágtak a könyvek dzsungelében; tetszett, hogy a szépirodalom és a non fiction sok helyütt egymás mellé került egy-egy témacsoportban; s tetszett, hogy a gyerekek - bár van saját kuckójuk is - az egész könyvtárt használhatják.

S végül, de nem utolsó sorban nagyon tetszik az a mód is, ahogy az FSZEK jobbító és tisztázó szándékú vitát nyit - egy konkrét könyvtár képében - saját koncepciójáról és gyakorlatáról, illetve arról, hogy e két tényező mennyire harmonizál egymással.

OLVASÓI LEVELEK

Az előkészítő munkák óta izgalmas kérdés az itt dolgozó könyvtárosoknak, hogy ezen a többségében fiatalok lakta "alvóváros" lakótelepen /ahonnan viszonylag jó a közlekedés, hiszen a Móricz Zsigmond körtér 10-15 perc alatt elérhető/ a könyvtárnak, sőt a családi könyvtárna k milyen szerepe lehet, lesz. A könyvtár meny nyiben tudja segíteni az új lakóhely "belakását", milyen mértékben és formában tud beépülni az itt élők életébe; a családi könyvtár szolgáltatásaival milyen mértékben tudja kielégíteni a jelentkező igényeket; a kábeltelevízió és a közösségi ház mellett a közösség kulturális központjává válik-e.

Ezek a kérdések, amikbe azért az itt lakók "elvárásait" is belereméltük, a nyitás óta eltelt fél év alatt napi gondná, megoldandó feladattá váltak.

A használók és a környezet véleményét kívántuk megkérdezni egy, reprezentatív felméréstől szándékaiban is távol álló körkérdessel. A könyvtárba betérő látogatókat és a könyvtárral kapcsolatba állókat kértük meg, hogy írják le első benyomásukat, véleményüket.

Az alábbiakban ezekből szeretnénk néhány nagy bemutatni.

"... a Gazdagréti Közösségi Televízió valami újat próbált megteremteni a lakótelepen. Segíteni azt a társadalmi nyilvánosságot, amelynek szabályozó erejét nem nélkülözhetjük. Csak a helyi nyilvánosság ad lehetőséget a különböző érdekek megfogalmazásának, manifesztálódásának, az érdekegyeztetésnek és érvényesítésnek. S ehhez a társadalmi cselekvéshez információ és tudás kell. Ennek megszerzéséhez nyújt segítséget a Közösségi Könyvtár. Tudom, hogy más elnevezést választott magának a gazdagréti fiókkönyvtár, de a funkciója nem lehet csak "családi", hanem mindenféle képpen "közéletinek" is kell lennie. Ezt várják a gazdagrétiak, akik a Közösségi Televízióknak nemcsak nézői, hanem közreműködői, akik részt vesznek a helyi közélet megteremtésében."

Nagypál Endre
a Közösségi Televízió
vezetője

A kábeltelevízió és a könyvtár kapcsolódása, együttműködése a közérdekű kérdésekben - véleményünk szerint is - megteremtheti a kapcsolatot a lakosság és a könyvtár között. Hiszen nekünk sem közömbös, hogy mennyire ismerik, milyen gyakran, s milyen fajta szolgáltatásunkat veszik igénybe.

Mit várnak a használók a könyvtártól?

A leírt vélemények alapján három, jól elkülöníthető elvárás fogalmazható meg.

- Ismeretek gyarapítása, tanulmányok segítése:

"Nagyon szeretnénk, ha folyóiratokat /pl. Kritika, Világosság, Valóság, História stb./ továbbá idegen nyelvű műveket is Önöktől kölcsönözhetnénk /francia, angol és német nyelven./ Itt gondolunk olyan kiadványokra is, melyeket középiskolai diákok nyelvgyakorlás céljából is olvashatnának."

Tulhn György
tanár

"Elég sokszor előfordult már, hogy olyan könyvet kerestem, ami éppen nem volt a könyvtárban. Ilyenkor rögtön a segítségemre siettek, és ha nem volt a raktárban sem, akkor kitöltöttek a nevemre és címemre egy levelezőlapot, melyet 2-3 nappal később megkaptam, s tudatta, hogy a keresett könyvet meghozatták a központból, /A KESZTŐL, Szerk./ így én még soha nem jöttem el onnan úgy, hogy valamilyen segítséget ne kaptam volna."

Csukás Zsuzsanna
gimnáziumi tanuló

"Gyors - pontos. Ezzel a két szóval tudnám jellemezni legrövidebben a gazdagréti könyvtár szolgáltatásait. Egyetemi hallgató lévén, kulcsfontosságú számomra, hogy a kötelező olvasmányokat időben kézhez kapjam. Ehhez a könyvtár alkalmazottaitól mindig maximális segítséget kaptam; sőt ha az adott könyv nem volt meg a könyvtárban, akkor azt rövid határidővel átkérték társkönyvtárakból."

Rétfalvi Tünde
egyetemi hallgató

- Kikapcsolódás, szórakozás:

"Szeretek ide járni! Jó a béke, a csend, a kedves kiszolgálás és a válogatás lehetősége. Decemberben itt volt a gyermekem is, aki 4 éves. Az egyik könyvtáros kiült az ablakba és úgy köszöntötte a könyvtárba járó kis óvodást, hogy a kiskutyussal integetett. Úgy érzem, hogy szükség van ebben a világban az irodalom és a könyvtár megszerettetésére."

G. R.

"Összefoglalom, mi az, ami itt a többinél jobban tetszik:

- Egészséges, jó arányúnak érzem /szemben más fiókkönyvtárakkal/ a szakirodalom, ismeretterjesztő irodalom arányát."

- Az oldottabb, levegősebb elrendezés, az általános "klíma" a szolgáltatással szemben az emberi, időtöltési kapcsolatok oldalára helyezi a hangsúlyt.

- Ez az időtöltés szemlélet elsősorban a gyermekrésztleg szervezésében mutatkozik igen előnyösnek.: a gyerekek nem ok nélkül szeretnek ide járni, már csak a nézegetésért is.

D. I.

"A könyvek szépen állnak a könyvespolcon. A könyvek értelem szerint csoportosítva vannak. Ritka szép és jó könyvtár. Még nagyon jó az is, hogy lehet lemezt hallgatni és kölcsönözni."

Skupy Zsuzsanna
5. oszt. tanuló

"Nagyon tetszik a kicsikkel való foglalkozás, a mese-sarok. Az otthon jellege a könyvtárnak, az otthonosan való mozgása a gyerekeknek. A sok kis párna nagyon barátságos hangulatot ad, mivel a gyerekek erre kucorognak, de jómagam is ültem már rajta a földön, ahol közelebb vagyunk a gyerekekhez. Van egy kislány unokám, aki 5 éves, és ha nálunk van, állandóan azért nyúz, hogy menjünk a könyvtárba játszani ahhoz az aranyos nénihez, akinek a nevét ma sem tudom."

Sinka Lajos
ny. portás

S e g í t s é g a m u n k á h o z :

"A Törökugrató Általános Iskola 2. osztályában tanítok Zsolnai - azaz nyelvi, irodalmi és kommunikációs - módszerrel. Az én munkámat nagyon segíti a könyvtár rendszere, logikus felépítése, a témák szerinti tagoltsága, barátságos légköre /belsőépítészeti tervezése is nagyon jó/ és a könyvtárosok rendkívül segítőkész munkája. Minden héten szerdán kiscsoportban hozom a gyerekeket... Valamennyi kisgyerek /akiket többször vittem a könyvtárba/ esténként szüleivel visszatér oda."

Brassai Albertné
tanár

Említést érdemel, szinte valamennyi véleménynyilvánító írásában szerepel a könyvtár környezetére, otthonosságára vonatkozó mondatok nagy száma, ismételten megerősíti azt az eddig is nagyon jól ismert - csak a gyakorlatban nem mindig alkalmazható - tényt, hogy mennyire fontos az embereknek a könyvtár belső térkialakítása, berendezése, tisztasága.

"Ennek a könyvtárnak otthonos hangulatot teremtő légköre van, ezért az ember szívesen jár ide. Külön ki kell emelni a könyvtár munkatársainak kedvességét, segítőkészségét, udvariasságát és hozzáértését."

Szalay Lászlóné

"Mert öröm... Én, mint főállású tanárnő és mellékállású takarítónő csak azt mondhatom, hogy egy ilyen könyvtárban még taka-

ritani is öröm. Öröm, mert szép, és öröm, mert látom, hogy az emberek szívesen jönnek ide. Itt valóban otthonosan érzik magukat, és úgy látom, elégedettek is."

Palotásné Novák Katalin
a könyvtár mellékfoglalkozású takarítója

Arra a kérdésre, hogy vajon megismerték-e, megszerethetik-e, magukénak, a közösségi élet színterének érezhetik-e, s a szerint használják, ill. fogják használni a gazdagréti lakosok a családi könyvtárat, az ott dolgozók ma lényegesen optimistábban válaszolhatnak, mint az előkészületek idején. Tudva, hogy még sok a tennivaló, a visszajelzések, az észrevételek fokozatos figyelemmel kísérése és felhasználása szükséges, de bizakodók vagyunk. Hogy talán nem alaptalanul, annak jelzésére befejezésül három idézet:

"Férjemmel együtt nyugdíjasok vagyunk és gyakran látogatjuk a könyvtárat. Első alkalommal meglepődtünk, hogy rövid idő alatt milyen sok minket érdeklő könyvet találtunk, aztán rájöttünk, hogy ezt a könyvek újszerű elrendezése, csoportosítása eredményezi. Ezen a lakótelepen a könyvtárnak olyan konkurenciái vannak, mint a kábeltévé, mozicsatorna, műholdas tévéadás. Mi mégis annyit olvasunk, mint azelőtt, és ez nagyrészt ennek a kiváló könyvtárnak köszönhető."

Szalay Lászlóné

"A lakótelep kicsiny és felnőtt olvasóinak nagy örömeire szolgál az a tudat, hogy nekünk is van könyvtárunk, van hol kulturált körülmények között egy-egy órát eltölteni."

Sinka Lajos

"Olyan ez a könyvtár, mint a lakás."

Skupy Zsuzsanna
5. oszt. tanuló

Számok, tények

A könyvtár alapterülete: 270 m²
Állománya /1987. dec. 3./: 17.879
Beíratkozott olvasó /1987. dec. 31./:
- gyermekolvasó: 872 fő
- felnőttolvasó: 781 fő
Kölcsönzött kötetek száma 1987. november hónapban az olvasók foglalkozása szerint:
- munkás: 519 kötet
- értelmiségi: 497 kötet
- alkalmazott: 436 kötet
- középiskolás: 353 kötet
- nyugdíjas: 414 kötet
- egyéb: 23 kötet
- óvodás: 79 kötet
- alsótagozatos: 1321 kötet
- 10-12 éves: 402 kötet
- 12-14 éves: 404 kötet

Összeállította: J. I.

GONDOLATOK A TÁJÉKOZTATÓ MUNKÁRÓL

"A tájékoztató szolgálatban az alapvető képesítést valószínűleg a tapasztalat nyújtja." /Foskett/

Közhely az a megállapítás, hogy a ma embere információáradatban él. Gombamódra terjed a tájékoztató tevékenység új formája, a "közhasznú információ", azaz a praktikus, napi kérdésekre válaszoló forma. Világhálózattá terebélyesedett a szaktájékoztatás. Felmerülhet a kérdés: van-e egyáltalán létjogosultsága, jövője a hagyományos, humán és nem gépi, "emberközeli" tájékoztatásnak? A könyvtár mindennapi tájékoztató tevékenysége válaszolhat erre a kérdésre.

Az igények.

Az olvasók nagy része valamilyen konkrét kérdéssel fordul a könyvtárhoz. Például a gimnazistáktól az új gimnáziumi tankönyvek színvonala a korábbinál nagyobb irodalmi s főleg esztétikai tájékozottságot követel. Gyakran keresnek irodalmat műelemzéshez. (Pl. egy II. gimnazista Michelangelo: Dávid szobráról kért műelemzést. A könyvtáros Jahn: Michelangelo, Chastel: Itália művészete valamint Tolnay: Michelangelo és a Mű és világkép című műveit ajánlotta. Hasonlóan nagy az érdeklődés a történelmi kérdések iránt is. A gimnáziumi elsős tankönyv minden fejezet után irodalmat ad, és ezekből a témákból kiselőadást tartanak a diákok, pl. Honfoglalás, vagy Görög kultúra címmel.

A fiatal szakmunkás olvasók gyakran különféle vetélkedőkhöz kérik a választ politikai és történelmi kérdésekre. Ezek a vetélkedők nagyon hasznosak, mert elősegítik a résztvevők látókörének a szélesítését. A politikai kérdések egy része a pártkongresszusok anyagán alapul, a többi aktuális politikai kérdést dolgoz fel, pl. az Irak-iráni problémakörből.

A könyvtáros személye

A tájékoztató szolgálatot végző könyvtárosaink nagy érdeklődéssel forgatták és forgatják Buda Béla: Az empátia c. munkáját. A beleélés lélektana, ennek a képességnek az ismerete, tudatos alkalmazása nagy mértékben előmozdítja a tájékoztató munka színvonalas ellátását.

A megismerés szempontjából mind a tájékoztató, mind a kérdező részére igen jelentős az első benyomás. A könyvtár bemutatásakor, a könyvek, a segédeszközök, a katalógusok ismertetésekor próbálja megismerni a könyvtáros az olvasó műveltségi szintjét és érdeklődési körét. Buda Béla említ

tett munkájában megemlíti, hogy... "a formális kapcsolatba valamennyi személyesség mindig belekerül." Az olvasáshoz való érzelmi viszonyulást, az olvasó emberi tulajdonságait a gyakorlott, empátiás képességekkel rendelkező könyvtáros már rövid párbeszéd után is képes megismerni. Ha az olvasót következő látogatásakor már ismerősként képes fogadni a könyvtáros, nyert ügye van. Foskett erről így ír: "Az idősebb könyvtárosok gyakran mondogatták és a híres tudós típushoz tartozó könyvtárosok azt vallják, hogy mindössze é r z é k é s m o d o r az a tulajdonság, amelyre az igazi referenz könyvtárosnak szüksége van." A régi bölcsesség igazát a mai tapasztalatok is alátámasztják.

Az eszközök

Az egyetemi hallgatók, valamint a főiskolás diákok kérdéseinek megválaszolásakor még körültekintőbben kell eljárunk. Kézikönyvtári anyagunk fejlesztésénél túl kell lépünk a napi kínálat beszerzésén: tervszerűen és tudatosan kell gyarapítanunk. Beszerezhetünk olyan értékes, hiánypótló enciklopédiákat, lexikonokat, amelyek idegen nyelven közelítik meg a témát. Könyvtárunkban nap mint nap használunk egy alaplaxikonot, (magyar változata sem lenne érdektelen vállalkozás!): Das Grosse Fischer Lexikon in Farbe /1-19 kötet, a 20. kötet regisztrter/. Hasonlóan fontos kézikönyv a Brockhaus és az Encyclopaedia Britannica; bizonyos kérdéseket csak ezek alapján válaszolhatunk meg. Egy másik konkrét példa: nem rég kérte egyik olvasónk bizonyos nemzetek uniformisát. A Grand Larousse szép színes táblái megfelelő tájékoztatást adtak. /Sajnos aktuális lenne a kiegészítés, hiszen ebben az 1975-ös kiadásban 1968-ban zárták le a címszavakat!/
A könyveken kívül a tájékoztató szolgálatot végző könyvtáros fontos segédeszköze a katalógus. Az irodalmi analitikus katalóguson kívül a tárgyszókatalógusok, de akár a kronológikus rendet követő történelmi tárgyszókatalógust is nap mint nap használjuk. Az irodalomjegyzékek és a bibliográfiák hasonlóképp fontos segédeszközei a tájékoztató munkáknak.

A könyvtáros felkészültsége

Melyik könyvtáros ne érezné nap mint nap, amikor az olvasószolgálati munkáját végzi, hogy mennyi mindent kell jól tudnia, mennyi mindenhez kell /kéne/ értenie. Gyakori eset, hogy gyorstájékoztatásra van szükség, amikor percek alatt, akár telefonon is

egy-egy évszámról, íróról, híres emberről kell tájékoztatást adni. Természetesen előfordul, hogy bizonyos kérdésekre nem képes a könyvtáros azonnal válaszolni. De ebben a kérdésben is Foskett bevezetőként idézett véleménye lehet az irányadó: a tapasztalat révén a könyvtáros megszerzi az érzéket, amely a kívánt ismerethez vivő útra vezet.

A tapasztalatok állandó cseréje, ha a könyvtárosok nem félnek és főleg nem szégyelnek egymástól kérdezni, megkönnyíti és egyben hatékonyabbá, jobbá is teszi a tájékoztató szolgálatot.

Időszerűség

- Mi ennek a hagyományos formának a sajtósága és van-e időszerűsége? - kérdezhetnénk. Nos, időszerűsége éppen az "emberközelség"-ben rejlik.

Az "olvasóbarát" - "olvasóközeli" könyvtár fókuszában a személyes kapcsolat áll. Elgépiesedett korunkban erre hatványozottan szükség van. Tehát szögezzük le: ma is szükség van könyvtárainkban a jól képzett, képesített tájékoztatói könyvtárosi munkára. A könyvtár több pontján is.

Most, amikor annyi gondot fordítunk a könyvtár külsőségeiben is megnyilatkozó új megjelenítésére, amikor átrendezzük, újra csoportosítjuk az információhordozókat, akkor talán jogos sőt szükséges is a megállapítás: a könyvtár nem csak állományfeltárást jelent, hanem - éppen ennyire - személyes kapcsolatot, megértést, "beleélést", empátiát! A kettő együtt adja ma is a kornak megfelelő, modernebb könyvtár képét.

V. Bárány Éva

INNOVÁCIÓS FÓRUM

ÖTLETEK ÉS TŰNŐDÉSEK

A körülmények arra kényszerítenek minket könyvtárosokat is, hogy intenzívebben foglalkozzunk pénzszerző tevékenységgel. Nem kívánom pesterzsébeti könyvtárunk összeszedegetésének intézkedését, elképzelését ismertetni, csupán egy-két szerény ötletünket adom közre, amelyet már megvalósítottunk, vagy amelyek még csak a gondolat szintjén vannak.

- A kerületi tanács jóvoltából tavaly hozzájutottunk egy C plusz 4-es számítógéphez. "Terminál" elnevezéssel klubot szerveztünk az érdeklődő gyerekek és fiatalok számára, akik havi 30.-Ft-os tagsági díjat fizetnek a számítógép használatáért. Ez havi 600.-Ft bevételt jelent a könyvtárnak, amiből számítógépes kazettákat vásárolunk. Ebből az összegből fedezzük a klubélet színesítéséhez, gazdagításához szükséges kiadásokat is, /pl. vetélkedők díjai, előadói tiszteletdíjak stb./

- A következő ötletünket a Könyvtárosban olvasott egyik tanulmányból merítettük. Mándy Gábor amerikai könyvtárakban tett látogatása során tapasztalta, hogy az olvasók rendszeresen ajándékoznak a könyvtárnak könyveket, hanglemezeket. Gondolom, nemcsak a mi könyvtárunkban, másutt is előfordul, hogy az olvasók valamilyen módon szeretnék támogatni a könyvtárat, és behoznak egy-két ajándék könyvet. Ezt a törekvést kívántuk erősíteni oly módon, hogy kítettünk egy barátságos szöveggel ellátott dobozt a könyvek gyűjtésére. Rövid idő alatt jelentős mennyiségű ajándékkönyvet /főként krimi/ hoztak olvasóink.

- Tavaly szeptemberben "családi hétvége" címmel nagy tömeget vonzó rendezvény volt a Pesterzsébet centrumában. Ezen igen sikeresen árusítottuk könyvtárunk fölösleges könyveit. Egy nap alatt 4.000.-Ft bevételünk volt, ami a könyvtárosoknak és a könyvtárnak is megérte.

A következő elképzelések még csak ötletek:

- Egyik irodánkat átengednénk antikvárium céljára, ez bérleti díjat és egyben a fölösleges könyveinktől való megszabadulást is jelentené. Ez az ötlet bár tetszetős - és ráadásul a könyvtár profiljától sem idegen - de megvalósítása még bizonytalan, mert a gazdasági vezetés olyan bérleti díjat kérne, amit az antikvárium nem tud vállalni.

- A másik tervünk, hogy a Főfotóval szerződést kötünk egy gyorsfotó automata készülék felszerelésére. Bár ez nem egészen profilba vágó tevékenység, de mellette szól, hogy kis helyet foglal el, valamint hogy ilyen szolgáltatás nincs az erzsébeti centrumban.

- Tárgyalunk egy számítógépes egyesüléssel, akik havi egy alkalommal megfelelő bérleti díj ellenében igénybe vennék az olvasótermünket.

Nem tisztázott még, hogy a bérleti díjakból milyen arányban részesülnek a könyvtárak. Jó lenne, ha az intézmény vezetése meghatározná ennek mértékét, és nem esetenkénti alkú tárgya lenne a részesedés. Mindenki érdeke, hogy több bevételhez jussunk, de ha nem kellően érdekeltek a könyvtárak benne, nem várható el maximális eredmény.

Maruszki Józsefné

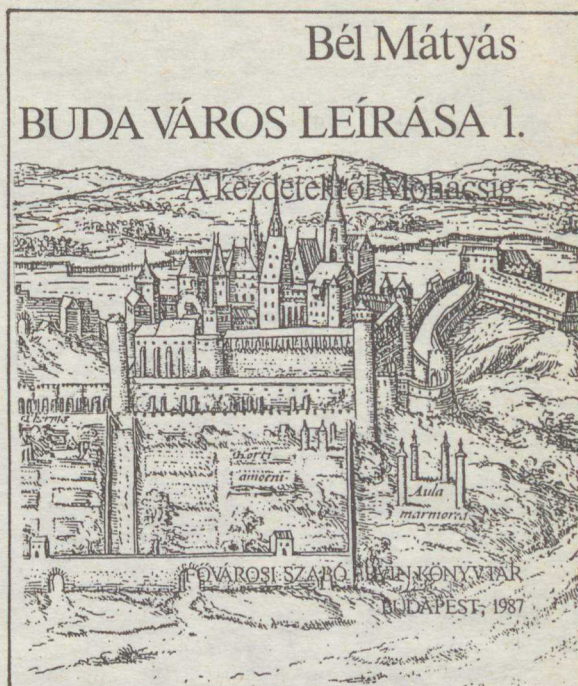
BUDA VÁROS LEÍRÁSA

Könyvtárunk jóvoltából Bél Mátyás hatalmas életművének újabb részletével gazdagodott helytörténeti irodalmunk. A Fejezetek Budapest múltjából című sorozat második köteteként jelent meg "Buda város leírása 1. A kezdetektől Mohácsig."

Figyelemre méltó vállalkozás, különösen képpen a fordítás, mert ez a legnagyobb értéke a kétnyelvű kiadásnak. A szép nyomdakezdeményekkel készült, múltat idéző sárga lapokon ugyanis ott találjuk Bél Mátyás XVIII. századi latinsággal Budáról, és Óbudáról írt várostörténeti összefoglalását és ennek tükröképeként mai magyar nyelvű - minden szempontból kifogástalan - fordítását. Úgy hiszem, teljességgel érvényesült a fordítói szándék; hűen visszaadni a kor, a XVIII. század gondolkodásmódját, történelemszemléletét, forráskritikai módszerét.

A most közreadott részlet mintegy bevezetője a valóban forrásmunkának tekinthető - reméljük nemsokára megjelenő - második kötetnek, Buda XVIII. század eleji leírásának, amely már a kortárs, a szemtanú felmérései, tapasztalásai alapján készült. De mit olvashatunk az első kötetben? Mint ahogyan a címből is kiderül, Buda és Óbuda történetét a kezdetektől 1526-ig, tehát várostörténetet a magyar történelem egészébe ágyazva. Bél Mátyás fölvázolja - korábbi forrásmunkákra támaszkodva - a két település, Buda és Óbuda helyzetét a római korban, a hun birodalom idején. Avar települések nyomai után kutat, a honfoglaláskori állapotokról ír. Részletesebben és több forrásidézettel dolgozik, amikor az Árpád-kori városok helyzetéről, a Hunyadiak koráról ír. Korabeli forrásokat idézve egészen részletes leírást olvashatunk Mátyás király személyéről, Beatrixszal kötött házasságáról, esküvőjükéről, a Mátyás uralkodása idején fénykorát élő Budáról.

A XVIII. századi várostörténet erénye, hogy sok korábbi magyar krónikát, leírást, oklevelet használ föl, idéz, összevet, és végül a szerző a saját következtetéseit vonja le, ami mai ismereteink alapján nem mindig fogadható el.

Így gyakran érezhetjük, hogy a forráskiadványokkal szemben támasztott követelményeinket alább kell adni. A kötethez ugyanis nem készült bevezető, elő- vagy utószó, nincs szerkesztői jegyzet, amely a legújabb kutatások eredményeinek összevetésével pontosít. Igaz, Déri Balázs, a fordító minden esetben jegyzet, ha a fordítás egy-egy rövid részletét más fordításból vette át, de ez nem helyettesítheti az eligazító szerkesztői jegyzetet.

Legnagyobb érdeme a kétnyelvű kiadásnak, hogy a magyar történelem korai latin nyelvű forrásaiból magyar nyelven is olvashatunk részleteket: Thuróczi, Istvánffy krónikájából, Bonfini leírásából vagy Sigmund Herberstein, Ferdinánd király Magyarországra küldött követének feljegyzéséből. Bél Mátyás munkája alapján pedig képet formálhatunk arról, hogy a XVIII. századi történészek hogyan látták az előző évszázadok történetét.

Faragó Éva

573-091

A X. kerületi főkönyvtárban a művészeti szaktájékoztatót segítő elkészült egy analitikus katalógus.

A katalógus az MNB - Időszaki Kiadványok Repertórium /IKR/ 1981-85 között megjelent számaira épül, az adott időszak publikációinak javát, közel 40 folyóiratból 3082 cikket tár fel.

A katalógus elsősorban a mai magyar képzőművészetről nyújt eligazítást.

A feltártság szintje is igazodik az MNB-IKR-éhez. Ennek az indexetárgyszólancot alkot, ezek a láncok 4-5 tárgyszóra bonthatók, megfelelnek tehát egy könyvtári katalógus szintjének. Az új állományfeltárási eszköz fénylukkártyás technikával készült, ahogyan arról a Könyvtári Híradóban már beszámoltunk.

Elkészült tehát a katalógus, és szeretnénk, ha nem csak a saját, hanem az egész hálózat olvasóinak javára.

KIÉ A KÖNYVTÁR ÉS MIRE VALÓ?

Úgy tűnik, a közművelődési könyvtár feladata sőt léte nem csak a mi könyvtárügyünknek, művelődéspolitikánknek időszerű problémája. Az NSZK-beli Buch und Bibliothek c. szakfolyóirat '87/4-es számának vitarovata között egy, a témát a végletekig kiélező cikket a mannheimi Dieter Altmeyer tollából. A cikk szilárd pilléreket épít felkiáltójelekből, majd legalább ilyen szilárdakat kérdőjelekből, miközben körüljárja a könyvtári állomány építésének mértékadó normáit. Ennek az írásnak gondolatmenetét szeretném részletesen ismertetni, hozzáfűzve röviden az első vitapartner válaszát is.

Elit irodalmi igények helyett a tényleges olvasói kívánságok korlátlan érvényre juttatása legyen a könyvtári mérce - mondja egy minapi dolgozatból idézve D. Altmeyer. Az állományépítés elveit azoknak a potenciális olvasóknak igényei kell, hogy meghatározzák, akik mint adófizető polgárok a könyvtárak összes személyi és tárgyi feltételeit biztosítják. Nekik joguk van olvasmányigényük teljes kielégítésére, legyen az manipulált vagy félrevitt akár...

A könyvtárosnak le kell mondania arról, hogy magát, elitnek hitt izlésénél fogva, az olvasói kívánságok cenzurázására felkentnek tartsa, s az állományt saját, szubjektív megítélése, pillanatnyi hangulata szerint alakítsa. A közvetlenül érintettek igényeit kutató laikus és bizonytalan próbálkozások helyett a minél szélesebb körre kiterjedő, más területeken már bevált tapasztalatok alkalmazását ajánlja a szerző, pl. a német slágerparádé összeállításánál sikerrel alkalmazott "data-control"-féle computeres módszert. Ezzel feltehetően sikerülne a tényleges igényeket felkötő állományt felépíteni.

Milyen haszonnal járna - most már konkrétan - egy ilyen, szigorúan használóorientált állományépítés?

- Nem gyarapodna a kevesek által használt témák, műfajok könyvanyaga. Példának okáért a modern líra - kereslet hiányában - teljesen kimaradna a kínálatból. Helyette jó lelkiismerettel lehetne beszerezni megfelelő példányszámban a bestsellereket vagy pl. a tévéadások népszerű sorozatainak könyvanyagát, pl. "A kliniká"-t, amelyet 28 millió szövetségi állampolgár nézett végig lankadatlan lelkesedéssel.

- Minden korlátozó gyámkodás nélkül lehetne pénz szálni az egzotikus és ezoterikus irodalomra is, a misztikus és okkult, a természetfölötti és abszurd témákra, a sci-fi, az asztrológia, a jövőmondás körében megjelenő kötetekre. A könyvtáros szeme előtt ilyenkor a kérdőívek tanulsága és a klasszikus remény lebeghetne: "Nullus est

liber malus, ut non aliqua parte prosit - Egy könyv sem lehet oly rossz, hogy valamire ne lenne jó."

- Ugyanez a beszerzéspolitikai nyerhetne azzal, ha lemondana a munkahelyi érdekű politikai lapokról, s az előfizetésükre való pénzt a szenzációkat hordozó, azokat nagybetűs címekkel harsogó periodikák megvásárlására fordítaná, ez esetben is plusz példányok megrendelésével.

- Növekedhetne pl. az audio- és videokazetták költségkerete is. Ha megállapítják, hogy időközben az NSZK fiataljainak már csak 20 %-a mutat egyáltalán érdeklődést a könyvek és az olvasás iránt, akkor a gyermek- és ifjúsági könyvtárak állományát is ilyen %-ra kell redukálni, s helyet adni az új információhordozóknak. Csak egy maradi, időszerűtlenül előkelősködő könyvtáros szemlélet ragaszkodhat a könyvekhez, mint a könyvtárak egyedüli médiáihoz!

A fentieket következetesen alkalmazó állományépítés eredményeként a látogatók, a kölcsönzők s a forgalom számai bizonyosan sosemvolt magasságokat érnének el, s ezzel demokratikusan és közvetlenül igazolnák a közművelődési könyvtárak létét. Így a keresletorientáció végül az egész könyvtárügy versenyképességének, virágzó jövőjének garanciája lehetne!

Szép kilátások tehát, amelyeket azonban megzavar kissé a kritikus elme, nem tudván szabadulni a gyanútól, hogy a keresletorientált állományalakítás elve csupán alibi lenne:

- alibi arra, hogy a közművelődési könyvtár kényelmesen és felszínes érvekkel kivonja magát az őt illető társadalmi funkciók, a könyvtári munka értelme és célja diktálta kérdések megválaszolásá alól;

- alibi, amely mentesít az alól, hogy maga tisztázza a könyvkultúra történelmi és mai jelentőségét, az olvasás értékét;

- alibi arra, hogy ne kelljen felfedni az egyén alakulása, magára találása, valamint az olvasási és gondolkodási képesség közötti közvetlen összefüggést;

- alibi arra, hogy ne okozzanak fejtörést a növekvő video-fogyasztás következtében egyre szótlanabbá váló generáció mindinkább elszegényedő olvasási kísérletei;

- alibi arra, hogy ne kelljen vállalni az ismeretterjesztést, ami pedig egyike a legfontosabb könyvtári területeknek, s megkívánja a beszerzés kritériumainak nemcsak formális, hanem tartalmi, önálló megvitatását;

- végül, de nem utolsó sorban alibi annak az intellektuális fáradozásnak megtagadására, amelynek révén a könyvtáros

több lenne, mint az olvasói kívánságok ügyintézője, több mint diplomás szatócs, aki a szabad piacgazdaság törvényei szerint meghatározott keresletre a megfelelő kínálatlal válaszol.

A keresletorientált állományépítés - könyvtári fétis tehát? Ez a gyanú bizonyára nem hagyható figyelmen kívül! - zárja eszmefuttatását Dieter Altmeyer.

Élesen fogalmazott, túlzásoktól sem mentes sorai - feltehetően szándékának megfelelően - máris reagálóra találtak. "Kié hát a közművelődési könyvtár?" címmel fogalmazta meg gondolatait Martina Brenner ratingeni kollega a szaklap 87/7-8-as számában.

Martina Brenner a helyi igényeket érvényesítő könyvtárosra voksol, aki akár a feleség terhére is emeli a példányszámokat, ha olvasóinak érdeklődése ezt diktálja. Úgy érzi, önmagát csapja be az a könyvtáros, aki az alig valamelyest használt művek sorát valamely társadalompolitikai küldetés jegyében kényszeresen gyarapítja. Brenner szerint, ha egy könyvtár az időszakos és vállalható olvasói igények-

nek elébe megy, akkor ennek híre elterjed a lakosok, a potenciális használók között, s ösztönzi őket a könyvtár látogatására, s azon könyvek kölcsönzésére is, amelyeket csak a polcok közt bókászva fedezett föl. "Így végül meg fog felelni a könyvtár a könyvtáros megbízatásának s az olvasók érdeklődésének is, s a könyvtár főruma marad a különböző véleményeknek és irodalmi áramlatoknak".

Úgy gondolom, az eddigiek alapján érdemes lesz figyelniük a vita alakulására.

Szabó Józsefné

Altmeyer, Dieter: Nachfrageorientierter Bestandsaufbau - ein bibliothekarischer Fetisch? (Könyvtári fétis lenne a keresletorientált állományépítés?) - In: Buch und Bibliothek, 1987. 4. 307-308. p.

Brenner, Martina: Nachfrage und Bestandsaufbau. Für wen sind Öffentliche Bibliothek da? (Kié hát a közművelődési könyvtár?) - In: Buch und Bibliothek, 1987. 7/8. 647-648. p.

KRÓNIKA

A HARMINCAS ÉVEK BUDAPESTJE címmel január 28-án kiállítás nyílt meg a Központi Könyvtárban. A Budapes Gyűjtemény tavaly vásárolta meg K i n s z k i I m r e /1901-1945/ tragikus sorsú fotóművész gyűjteményének mintegy kétszáz budapesti témájú negatívját, ezekből válogatott ki S á n d o r T i b o r olyan darabokat, melyeknek esztétikai és dokumentumértéke egyaránt figyelemreméltó. A kiállítást a Propagandaosztály kivitelezte.

A POZSONYI VÁROSI KÖNYVTÁR és az FSZEK között megállapodás jött létre könyv- és kiadványszeréről, valamint évente két-két személy egyhetes tapasztalatcseréről. Folyamatban vannak a moszkvai Városi Könyvtárral kötendő szerződés előkészületei is.

*

AZ I. KERÜLETI TANÁCS ÜLÉSÉN megtárgyalták a könyvtárak munkáját; a főkönyvtár és a fiókkönyvtárak tevékenységét elismeréssel nyugtázták. Felemelték az évi támogatás összegét és megoldást fognak keresni az elhelyezési körülmények javítására is.

ÚJ BELSŐ ELLENŐR állt munkába: Varga József. Irodája a Baross utcai épület első emeletén található. /A volt Igazgatási Csoport helyisége./

*

A MESTER-UTCAI FIÓKKÖNYVTÁR felújítva és családi könyvtárrá alakítva február elején ismét megnyitotta kapuit.

*

A SZÜRY-GYŰJTEMÉNY KATALÓGUSA Klinda Mária szerkesztésében, 300 példányban megjelent. Ára 367.- Ft. E fontos forrásfeltáró munka részletesebb ismertetésére visszatérünk.

"Csináljunk családi könyvtárat!" címmel továbbképző tanfolyam indul azon felsőfokú végzettségű munkatársaink részére, akik valamikor családi vagy kétfedeles könyvtárban szeretnének dolgozni.

A továbbképzés célja, hogy segítséget adjon az ilyen típusú könyvtárak működésének megszervezéséhez. A foglalkozásokra 14 alkalommal csütörtök délelőttönként kerül sor.

HÍREK

PÁRTHÍREK

Január 28-i taggyűlésen Sándor Ottóné párttitkár ismertette a pártvezetőség összegzését a tagkönyvcserével összefüggő egyéni beszélgetésekről. Tájékoztatta a tagságot arról, hogy alapszervezetünk nyolc tagja kilépett az MSZMP-ből.

A pártcsoportok január-február hónapban tovább folytatták az ideológiai tézisekről és politikai intézményrendszeréről szóló vitát.

Február 5-én a pártvezetőség megvitatta az 1988. évi munkaterv tervezetét.

SZEMÉLYI HÍREK

Ú j m u n k a t á r s

Varga József belső ellenőr /Titkárság/.

K i l é p t e k

Horváth Gyula könyvelő /Számviteli osztály/, Lukits Éva könyvtáros /XVI. kerületi főkönyvtár/.

S z ü l e t é s

Márkóné Stefik Gabriellának /IV. kerületi főkönyvtár/ Edina nevű kislánya és Petres Katalinnak /XII. kerületi főkönyvtár/ Gergely nevű kislánya született.

A szülőknek és kisbabáknak jó egészséget kívánunk!

BETÖLTETLEN ÁLLÁSHELYEK

XII. ker. főkönyvtár gyermekrészlege	gyermekkönyvtáros (gyesen lévő helyére)	felsőfokú
XVIII. ker. főkönyvtár	gyermek-fiókvezető	felsőfokú

ÜDÜLÉSI HÍREK

Könyvtárunk ismét bérlí a balatonfüredi IBUSZ szobát. 1988. június 21-től augusztus 29-ig /70 napra/ szól a bérletünk.

Öt turnus indul:	1/ VI. 21 - VII. 4-ig	14 nap
	2/ VII. 5 - 18-ig	"
	3/ VII. 19- VIII. 1-ig	"
	4/ VIII. 2- VIII. 15-ig	"
	5/ VIII. 16 - 29-ig.	"

Turnusonként 14 főt tudunk elhelyezni. 3 db 4 férőhelyes szobánk van, szobánként naponta 120.-Ft, 1 szoba 2 férőhelyes, díja 30.-Ft/nap.

A jelentkezéseket 1988. március 10-ig kérjük írásban leadni Máthé Imréné üdülési felelősnek. /Titkárság/
